

Régi kép

Egy lámpa, egy virág, függöny az ablakon.
Keretbe foglalva régi kép a fehér falon.
Fehér - feketében ifjú pár a képen.
Anyám és apám örök hűsége kéz a kézben.

Fiatalok, boldogok. Én még nem vagyok,
de szemük gyémánt fényében látom, megvillanok
pajzán szikraként, és a nyíló virágok
ujjaik hegyén csokorra lett édes illatok.

Nem változnak már. Nékem így maradnak ők
egy képen ős keretben, bárhogy rohan az idő.
Néha-néha mikor rájuk feledkezem,
szégyellem a tőlük kapott, elherdált életem.

Nem szólnak, nem kérdik, - Mi történt, kisfiam?
Én hallgatok, mint köröttem hallgatnak a falak.
Válaszom, ha lenne - csak akkor - jól tudom,
ha keretben kép lennék én is, egy másik falon.

Dunaújváros 2007.

Barna József